

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Ticot Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2014, în cauza penală privindu-1 pe

Ticot Veaceslav Semion, născut la 25 aprilie 1995, originar și domiciliat în municipiul Bălți, satul Sadovoe, str. Capriana 4/3;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.05.2015- 08.07.2015 (instanța de recurs în anulare).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 04 noiembrie 2013, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Ticot Veaceslav a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 1 an închisoare;
- în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an 2 luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 14 iunie 2012 și încheierii Judecătoriei Bălți din 26 iulie 2013, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Ticot Veaceslav în noaptea de 08 iunie 2013 spre 09 iunie 2013, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pe ascuns a pătruns în gospodăria cet. Dabija Mihail situată pe str. Timireazev, nr. 37, mun. Bălți, de unde a sustras pe ascuns o

bicicletă de model "Ucraina", de culoare verde, la prețul de 550 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă.

2.1. Tot el, în perioada de timp de la 07 iunie 2013 pînă la 11 iunie 2013, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în garajul amplasat pe adresa Petru Zadnipro 6a, mun. Bălți, ce-i aparținea cet. Braga I., de unde a sustras pe ascuns o bicicletă de model "Aist", de culoare albastră, la prețul de 600 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială în sumă de 600 lei, după ce cu cele sustrase s-a eschivat de la locul infracțiunii.

2.2. Tot el, în noaptea de 11 iulie 2013 spre 12 iulie 2013, cu scopul răpirii mijlocului de transport, fără scopul însușirii, aflîndu-se pe str. Suceava 18, mun. Bălți, a răpit automobilul de model "Moscvici 412" cu n/î BL AA 398, de culoare albă, la prețul de 8000 lei, care aparținea cet. Dumbrăvanu D. cu drept de proprietate, după aceea a dispărut într-o direcție necunoscută, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către inculpatul Ticot V., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că nu a comis infracțiunile imputate, iar la urmărirea penală a fost amenințat de către polițiști, motiv din care a fost nevoit să recunoască vina de cele săvîrșite. La fel, a menționat, că procurorul i-a dat să semneze niște acte în lipsa avocatului, dar nu i s-a adus la cunoștință ce trebuie să semneze, încît el nu știe a citi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2014, a fost respins recursul declarat, cu menținerea hotărîrii atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și vinovăția inculpatului de cele incriminate, care la rîndul său a acceptat condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției, mai mult, în prezența avocatului a recunoscut săvîrșirea faptelor imputate. Pedepsa aplicată corespunde cerințelor art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. La 10 septembrie 2014, Ticot Veaceslav repetat a atacat cu recurs sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu excluderea art. 192¹ alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blînde, din motiv că nu a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, iar procurorul nu a prezentat dovezi care ar demonstra că anume el a săvîrșit această infracțiune.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2014 a fost respins ca inadmisibil recursul declarat, cu menținerea hotărîrii atacate.

Instanța de recurs, în motivarea soluției adoptate a indicat că inculpatul Ticot V., declarînd recurs împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 04 noiembrie 2013, a epuizat căile ordinare de atac pe caz, iar prin declararea recursului repetat împotriva aceleiași sentințe, de către acesta a fost încălcat principiul exercitării căilor de atac, și anume *principiul unicității dreptului de a folosi o cale de atac*. Respectivul principiu prevede că dreptul de a folosi o cale de atac este unic și se epuizează prin folosirea lui. Titularul căii de atac interesat nu poate folosi de mai multe ori o cale de atac împotriva aceleiași hotărîri, prin urmare categoric se exclude judecata de mai multe ori în aceeași cale de atac.

7. Decizia instanței de recurs din 22 octombrie 2014 este atacată cu recurs în anulare de către condamnatul Ticot V., prin care, fără a indica vreun temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, solicită excluderea învinuirii înaintate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blînde, cu liberarea de pedeapsă înainte de termen. Concomitent, invocă că recunoaște vinovăția pe învinuirea înaintată pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pedeapsa pe care deja a executat-o fără a avea careva încălcări a regimului de detenție.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În textul art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărîri atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speță, lecturînd textul recursului declarat, se constată că condamnatul solicită casarea deciziei instanței de recurs din 22 octombrie 2014, cu rejudecarea cauzei, prin care să fie exclusă învinuirea înaintată în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blînde, cu liberarea de pedeapsă înainte de termen, neinvocînd nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs

în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs specifică că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea stabilirii unei pedepse mai blânde în privința sa sau un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Așadar, se constată că autorul recursului nu a respectat cerințele legale și a neglijat prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală - cea mai esențială cerință față de recurs - nu a invocat concret unul din temeiurile prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia și argumentarea din punct de vedere nu al stării de fapt, ci al problemei de drept, ce este incidentă cauzei și dacă aceasta are importanță pentru jurisprudență.

Or, în atare circumstanțe, Colegiul constată că recursul în anulare, declarat de condamnat, nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul reține că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt. Punerea la îndoială a calificării acțiunilor, confirmarea vinovăției în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, administrarea probelor și reaprecierea acestora la etapa recursului în anulare, după cum solicită recurentul, nu se încadrează în art. 453 Cod de procedură penală.

În consecință, se conchide că recursul în anulare declarat de condamnatul Ticot Veaceslav, nu întrunește condițiile de conținut și urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 453 alin. (2), 456 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Ticot Veaceslav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2014, în propria cauză penală, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iulie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin